STOWARZYSZENIE ARCHITEKTÓW POLSKICH
ZARZĄD GŁÓWNY
ul. Foksal 2, 00-950 Warszawa, tel. +48 22/827-87-12, fax: +48 22/827-87-13, e-mail: sarp@sarp.org.pl

Warszawa, dnia 22 maja 2015 r.

Szanowna Pani

Izabela Jakubowska

Pełniąca obowiązki Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych – Wiceprezes UZP

Szanowny Pan

Dariusz Piasta

Wiceprezes UZP

Szanowni Państwo,

W dniu 21 stycznia 2015 r. Zarząd Główny Stowarzyszenia Architektów Polskich, wypełniając zobowiązanie podjęte wobec Ministra Infrastruktury i Rozwoju podczas Forum Konkursów Architektonicznych skierował do Urzędu Zamówień Publicznych projekt przepisów o postępowaniach konkursowych, proponowanych do uwzględnienia przy opracowywaniu nowej ustawy o zamówieniach publicznych oraz projekt modelu postępowania konkursowego dla elektronicznych procedur zamówień publicznych. Jednocześnie, Zarząd Główny Stowarzyszenia Architektów Polskich zwrócił się do Państwa z prośbą o wyznaczenie specjalistów Urzędu w celu omówienia konieczności zmiany przepisów o konkursie oraz zakresu zmian proponowanych przez środowisko architektów i urbanistów oraz zadeklarował wsparcie branżowe w opracowywaniu nowych przepisów o konkursie w zamówieniach publicznych w związku z wdrażaniem dyrektywy 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014. Projekty przedłożone Urzędowi zostały opracowane na podstawie przepisów dyrektywy Unii Europejskiej 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014, założeń UZP do elektronizacji procesu zamówień publicznych oraz międzynarodowych standardów proceduralnych właściwych dla prowadzenia konkursów architektonicznych i urbanistycznych. Uprzejmie przypominam, iż przepisy o konkursach w krajach Unii Europejskiej są opracowywane na podstawie właściwych dyrektyw o zamówieniach publicznych z uwzględnieniem międzynarodowych standardów (wytyczne UNESCO, Europejskiej Unii Architektów http://www.uia.archi i Europejskiej Rady Architektów http://ace-cae.eu/) oraz lokalnych dobrych praktyk, które w Polsce zostały zebrane i opracowane przez SARP w 2008 r. w postaci „Zasad organizacji konkursów SARP”: http://www.sarp.org.pl/dok .

W tym miejscu chciałbym przypomnieć Państwu diagnozę przyczyn małej popularności konkursów w Polsce postawioną przez zamawiających oraz przedstawicieli środowiska architektów podczas Forum Konkursów Architektonicznych, zorganizowanego we współpracy z Ministrem Infrastruktury i Rozwoju w czerwcu 2014 r. W dyskusji podczas Forum podniesiono wprost, iż przyczyną nie korzystania przez zamawiających z procedur konkursowych są źle sformułowane i niewystarczające przepisy o konkursach w ustawie Prawo zamówień publicznych oraz brak standardowych dokumentów dla procedury konkursowej, które pozwalałyby upowszechnić konkurs i budować dobre praktyki rynkowe. W szczególności podkreślano: (a) niewystarczające uregulowanie kwestii zakresu praw autorskich do wybranych prac konkursowych i ich wyceny, (b) brak klarownej regulacji konkursu, powodujący, iż zamawiający nie są świadomi, że ogłoszenie konkursu bez wskazania możliwości późniejszego, kiedy zamawiający otrzyma on środki na prowadzenie inwestycji, udzielenia zamówienia na usługi nie pozwala na kontynuowanie przygotowywania inwestycji we współpracy z autorem pracy najlepszej, oraz (c) brak standardowej umowy o prace projektowe i urbanistyczne dla przygotowania inwestycji publicznej.

Przedstawione Urzędowi przez Zarząd Główny Stowarzyszenia Architektów Polskich projekty dokumentów zaproponowały rozwiązanie powyższych problemów, przy jednoczesnym unowocześnieniu konkursu i dostosowaniu procedury konkursowej do komunikacji elektronicznej w zamówieniach publicznych.

Niestety, z przykrością stwierdzam, iż do dnia dzisiejszego merytoryczna dyskusja ze specjalistami Urzędu na temat potrzebnego usprawnienia konkursu się nie odbyła, a opublikowany przez Urząd projekt nowych przepisów o konkursie (http://www.uzp.gov.pl/cmsws/page/?D;3155) nie odpowiada międzynarodowym standardom dla procedur konkursowych, nie korzysta z wypracowanych przez środowisko nowych standardów dla konkursów elektronicznych, a w kształcie zaproponowanym w projekcie ustawy budzi zasadnicze zastrzeżenia.

Konkurs to najstarsza procedura udzielania zamówień publicznych, tradycyjna metoda konkurencji pomiędzy twórcami, projektantami i architektami, której celem jest profesjonalna ocena przedstawionych przez uczestników oryginalnych (nowych) rozwiązań technicznych na potrzeby konkretnego klienta publicznego. W konkursie, w odpowiedzi na publiczne ogłoszenie i na podstawie warunków udziału w konkursie jednakowych dla wszystkich uczestników, wykonawcy konkurują ze sobą poprzez przedstawienie, w tym samym terminie, twórczych prac konkursowych zawierających opracowanie tego samego problemu technicznego dla klienta/zamawiającego. W procedurze konkursowej klient/zamawiający może określić wymagania w stosunku do uczestników konkursu i zweryfikować wykonawców i ich profesjonalizm, ale sens procedury skupia się na wyborze najlepszej pracy konkursowej – najlepszej propozycji realizacji zamówienia dla klienta/zamawiającego. Ponieważ ocena i wybór najlepszej pracy konkursowej wymaga posiadania specjalnych kwalifikacji, których typowy zamawiający normalnie nie posiada, ocena prac konkursowych powinna zostać przeprowadzona przez profesjonalny i niezależny sąd konkursowy. Jednocześnie, aby zapewnić bezstronność oceny sądu konkursowego, członkowie sądu konkursowego muszą być niezależni od zamawiającego i uczestników konkursu. Ponadto, sąd konkursowy ma obowiązek być obiektywny i rozdzielić ocenę

jakości prac twórczych przedstawionych w konkursie od oceny wszelkich cech podmiotowych, w tym kwalifikacji zawodowych uczestników konkursu. W tym celu wymagane jest przeprowadzenie oceny prac konkursowych w sposób anonimowy – podczas oceny prac konkursowych sędziowie konkursowi nie powinni być informowani o tożsamości autora pracy konkursowej. W rezultacie konkursu sąd konkursowy rekomenduje najlepsze dla zamawiającego rozwiązanie techniczne spośród prac przedstawionych w konkursie. Zamawiający podejmuje negocjacje z autorem wybranej pracy konkursowej i zawiera umowę na wykonanie/opracowanie rozwiązania technicznego przedstawionego w pracy konkursowej na potrzeby zamawiającego.

Zgodnie z przepisami dyrektywy 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 procedura konkursowa może dotyczyć różnych branż zawodowych, w tym inżynierii finansowej, ale najczęściej w europejskiej praktyce zamówień publicznych występują konkursy architektoniczne lub architektoniczno-urbanistyczne. Nie jest możliwe prawidłowe uregulowanie procedury konkursowej bez uwzględnienia w regulacji konkursu następujących elementów proceduralnych, przesądzających o istocie tej procedury:

1) Konkurs jest procedurą specjalnie przewidzianą przez dyrektywę 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 dla wyboru wykonawcy zamówienia publicznego na usługi w postaci twórczych prac projektowych i jego rezultat powinien stanowić podstawę o udzielenia zamówienia publicznego na usługi architekta/projektanta. Konkurs w przepisach o zamówieniach publicznych powinien zostać uregulowany jako szczególny tryb postępowania, a dla ułatwienia stosowania przepisów o konkursie przez zamawiających ustawa powinna zaproponować jedną wersję proceduralną, jeden wzór ogłoszenia, obowiązkową publikację wszystkich konkursów w Dzienniku Oficjalnych Publikacji Unii Europejskiej i jednakowe zasady prowadzenia negocjacji z autorem najlepszej pracy konkursowej, bez względu na wartość nagród i okoliczność, czy zamawiający planuje studialny lub realizacyjny, gdzie udzieli zamówienia publicznego na usługi opracowania pracy konkursowej. Proceduralne rozróżnienie pomiędzy konkursem studialnym i realizacyjnym, ma znaczenie wyłącznie dla ustalenia wysokości nagród. Celem konkursu studialnego jest uzyskanie obrazu przestrzennego, funkcjonalnego, techniczno-organizacyjnego, ekonomicznego itp., więc praca konkursowa to idea (koncepcja) rozwiązania. W konkursie realizacyjnym celem konkursu jest uzyskanie najlepszego projektu do realizacji oraz zlecenie autorowi tego projektu realizację finalnego opracowania na potrzeby prowadzenia inwestycji. Z tego względu praca konkursowa jest koncepcją rozwiązania wraz z niezbędnymi danymi do jego realizacji. Ponieważ autor pracy najlepszej wybranej w konkursie studialnym nie ma gwarancji uzyskania zamówienia na usługi nagrody pieniężne w konkursie studialnym powinny być wyższe niż w konkursie realizacyjnym, gdzie nagrodą o najwyższej wartości jest zamówienie na usługi.

W polskim systemie prawnym przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych muszą przede wszystkim rozstrzygnąć, czy i jak konkurs jest połączony z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego, jeżeli dyrektywa mówi, że jej przepisy stosuje się do „konkursów organizowanych jako część postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na usługi" albo „konkursów z nagrodami rzeczowymi i pieniężnymi wypłacanymi uczestnikom (przez zamawiającego)". I niestety nie można załatwić tej kwestii

regulacyjnej poprzez przepisanie ogólnej definicji konkursu z dyrektywy, mając przy tym świadomość ze tłumaczenie dyrektywy 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 na polski nie jest najwyższej jakości.

Należy zwrócić uwagę, że w definicjach projektu nowej ustawy „procedura" ani „postępowanie konkursowe" nie jest zdefiniowane, jest natomiast zdefiniowane „postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego". Czym jest wiec konkurs, jeżeli art. 182 nazywa go 'procedurą', a następny przepis art. 183 mówi, ze 'konkurs jest częścią postępowania prowadzącego do udzielenia zamówienia'? Ale jakiego postępowania, jeżeli w rozdziale o trybach postępowania nie ma „postępowania konkursowego", a jednocześnie zachowane zostały odrębne odnoszące się do 'przeprowadzonego' konkursu przesłanki udzielenia zamówienia w postępowaniu negocjacyjnym bez ogłoszenia? Osobne przesłanki zastosowania negocjacji wydają się sugerować, ze najpierw mamy konkurs, który się zakończył a dopiero potem mamy wszczęcie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Jedynym pozytywnym elementem nowego rozwiązania legislacyjnego jest przepis art. 182 ust. 2, który wyraźnie stwierdza, ze do konkursu stosuje się przepisy ustawy w zakresie określonym w rozdziale o konkursie, czego w obecnej redakcji ustawy PZP wyraźnie brakowało.

W celu uniknięcia powyższych dylematów w projekcie przedłożonym przez SARP znalazła się propozycja, żeby polska regulacja konkursu została oparta na założeniu, iż (a) po konkursie zamawiający w przyszłości zawsze może udzielić zamówienia na usługi (stąd obowiązek publikacji unijnej bez względu na wartość nagród pieniężnych i rzeczowych) oraz (b) postępowanie konkursowe stanowiło część postępowania o udzielenie zamówienia na usługi, a co za tym idzie żeby całość regulacji postępowania o udzielenie zamówienia na usługi po konkursie znalazła się w rozdziale o konkursie. Takie rozwiązanie zostało zaproponowane przez ekspertów SARP ze względu na jego klarowność organizacyjną, jak również ze względu na łatwość przeniesienia takiego postępowania na grunt komunikacji elektronicznej. Jeżeli konkurs jest częścią postępowania o udzielenie zamówienia na usługi, model procesu biznesowego dla konkursu posiada te same elementy składowe procesu, co dialog konkurencyjny opracowany przez UZP dla wdrożenia zamówień elektronicznych.

2) Gwarancją jakości konkursu jako procedury konkurencyjnej w zamówieniach publicznych jest profesjonalizm i niezależność sądu konkursowego**.** Z tego względu odpowiednia regulacja zasad powoływania i pracy sądu konkursowego (regulamin pracy sądu konkursowego) powinna mieć miejsce w ustawie (lub w aktach wykonawczych do ustawy)
   i nie powinna być delegowana do zamawiającego, jak proponuje to projekt nowej ustawy. Należy podkreślić, iż europejskie standardy zawodowe dla architektów określają szereg wymagań profesjonalnych wobec członków sądu konkursowego oraz postanawiają,
   iż ocenę prac konkursowych, zgodnie z kryteriami określonymi w warunkach konkursu przeprowadza niezawisły sąd konkursowy oraz ze sąd konkursowy składa się wyłącznie z osób posiadających kwalifikacje umożliwiające ocenę zgłoszonych prac konkursowych. Europejska praktyka konkursowa, a za nią dyrektywy unijne, wskazują, że jeżeli od uczestników konkursu wymaga się posiadania szczególnych kwalifikacji zawodowych, to co najmniej 1/3 członków sądu konkursowego powinna pozostawać

niezależna od zamawiającego i legitymować się nie niższymi kwalifikacjami, niż wymagane od uczestników konkursu. Te wymagania powinny znaleźć odbicie w przepisach krajowych, gdyż wymóg kwalifikacji członków sądu konkursowego nie jest przypadkowy. Sąd konkursowy, jeżeli składa się z profesjonalistów zdolnych do technicznej oceny prac konkursowych zapewnia zamawiającemu dostęp do fachowych i miarodajnych opinii o rozwiązaniach projektowych przedstawionych przez uczestników konkursu. Dodatkowo należy podkreślić, iż kolegialna ocena porównawcza prac konkursowych dotyczących tego samego zadania technicznego pozwala na wczesne wykrycie i rozwiązanie wielu problemów projektowych konkretnej lokalizacji inwestycji, które przy braku konkursu ujawniłyby się dopiero znacznie później, już w fazie projektowania obiektu przez wykonawcę na podstawie zawartej umowy. Nawet jeżeli zamawiający zaangażuje biegłego do spraw technicznych, opinia pojedynczego biegłego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego nie daje zamawiającemu takiego komfortu decyzyjnego jak opinia kolegialnego profesjonalnego sądu konkursowego, szczególnie, jeżeli weźmiemy pod uwagę, iż opinia sądu jest oferowana zamawiającemu bezstronnie, w sytuacji, gdy sędziowie nie wiedzą kto jest autorem rozwiązania technicznego podlegającego ocenie.

Ponadto, w kwestii zagwarantowania braku konfliktu interesów pomiędzy sędziami sądu konkursowego i uczestnikami konkursu, odesłanie do art. 17 projektu ustawy jest nieporozumieniem, które było już podnoszone przez SARP przy przygotowywaniu obecnej ustawy PZP. W istocie, przepisy art. 17 stosuje się w postępowaniu konkursowym do pracowników i osób po stronie zamawiającego zaangażowanych w przygotowanie i przeprowadzenie konkursu, ale nie do sędziów konkursowych! Dla zachowania podstawowej wartości konkursu – bezstronnej oceny rozwiązań technicznych, których autorzy mają pozostać anonimowi do czasu ogłoszenia wyniku oceny – nie ma możliwości odpowiedniego zastosowania art. 17 ustawy i jest konieczne stworzenie dla sądu konkursowego mechanizmu lustrzanego w stosunku do art. 17 ustawy. Innymi słowy, to nie sędzia konkursowy powinien się deklarować, co do braku konfliktu interesu z uczestnikami konkursu, szczególnie, że niby jak miałby to zrobić, jeśli uczestnicy konkursu mają pozostać anonimowi do opublikowania werdyktu? Odwrotnie, to potencjalni uczestnicy konkursu zapoznają się ze składem sądu konkursowego podanym do publicznej wiadomości w ogłoszeniu o konkursie i aplikując do postępowania konkursowego mają obowiązek złożyć oświadczenie, iż nie ma konfliktu interesów pomiędzy nimi a poszczególnymi sędziami sądu konkursowego.

Podobnie brak dookreślenia w proponowanym art. 185 nowej ustawy, który mówi ze sąd konkursowy jest niezależny w swoich decyzjach lub opiniach. Niezależny, czy to znaczy, że zamawiający ma obowiązek zaakceptować werdykt sądu, czy też ma prawo werdykt kwestionować? A jeżeli tak, to w jaki sposób i na jakiej podstawie? I dalej, czy niezależność sądu oznacza, ze uczestnicy konkursu nie mają prawa kwestionować werdyktu sądu konkursowego poprzez wniesienie odwołania do Krajowej Izby Odwoławczej? Chciałbym podkreślić, iż brak precyzyjnej regulacji w obecnych przepisach powodował wątpliwości, co do zakresu niezależności sądu konkursowego w polskiej praktyce i skutkował kompromitującymi Polskę wobec unijnych uczestników konkursów wystąpieniami nie tylko niektórych zamawiających, ale i Krajowej Izby Odwoławczej.

3) Konkursy mogą być organizowane jako otwarte lub ograniczone, co w istocie oznacza w praktyce, że mamy konkursy jednoetapowe lub dwuetapowe. W konkursie otwartym w publicznym ogłoszeniu zamawiający zaprasza wykonawców dopuszczonych do udziału w konkursie do składania prac konkursowych zgodnie z regulaminem konkursu. W konkursie otwartym wykonawcy przedstawiają jedną pracę konkursową i tylko ta praca podlega ocenie sądu konkursowego. Zamawiający powinien wybrać konkurs ograniczony, jeżeli spośród wielu koncepcji rozwiązania przedstawionych w pierwszym etapie konkursu chciałby wybrać kilka prac konkursowych i poprosić autorów tych prac o dalsze opracowanie proponowanego rozwiązania technicznego i poddać te prace ocenie w drugim etapie konkursu. Ostateczny wybór najlepszej pracy konkursowej następuje wtedy w drugim etapie: ten sam sąd konkursowy powinien przeprowadzić ocenę prac konkursowych w obu etapach, a anonimowość złożonych prac przestrzegana jest przez cały czas trwania konkursu w obu etapach. Konkurs dwuetapowy lepiej służy zamawiającemu, jeżeli zadanie konkursowe jest skomplikowane i zamawiający chciałby uzyskać bardziej szczegółowe opracowania; niestety jest bardziej pracochłonny. Jednak jego zaletą w tym kontekście jest ograniczenie nakładu pracy większości uczestników, którzy składają prace konkursowe o ograniczonej pracochłonności w pierwszym etapie i dopiero ich uszczegółowienia oczekuje się od wąskiej grupy tych z nich, którzy zakwalifikowali się do drugiego etapu konkursu.
   W związku z istotnymi różnicami w procedurze przepisy ustawy powinna odrębnie uregulować te rozwiązania proceduralne i określić minimalne terminy dla składania prac konkursowych w obu etapach konkursu, aby zagwarantować niedyskryminowanie zagranicznych uczestników konkursów, co nie jest obecnie uregulowane w projekcie ustawy.

4) Znaczenie kolejności etapów postępowania konkursowego i jego wyczerpującego uregulowania ma podstawowe znaczenie dla popularności procedury i poprawnej praktyki stosowania prawa. Międzynarodowe standardy określają, iż przygotowując konkurs, zamawiający, co najmniej:
   a) opracowuje tzw. warunki konkursu, które opisują zadanie konkursowe dla uczestników konkursu;
   b) identyfikuje ekspertów i powołuje sąd konkursowy – ustala skład specjalistów i ekspertów branżowych niezbędnych do oceny prac konkursowych, mając na względzie rodzaj obiektu lub inwestycji. Skład sądu konkursowego to nie kwestia osobistych preferencji zamawiającego, a często bardzo wąskiej specjalizacji rynku usług: kto inny powinien sędziować konkurs na filharmonię, a kto inny konkurs na stadion sportowy czy szpital;
   c) ustala regulamin konkursu– określa kryteria oceny prac konkursowych i inne zasady, na jakich konkurs będzie prowadzony, oraz jakie nagrody przewiduje w konkursie;
   d) po weryfikacji i akceptacji warunków konkursu i regulaminu konkursu przez sąd konkursowy (wszyscy członkowie sądu konkursowego powinni wiedzieć, jakie zasady mają stosować dla oceny prac konkursowych w danym konkursie) zamawiający jest gotowy do ogłoszenia konkursu.

Następnie zamawiający inicjuje i przeprowadza postępowanie konkursowe. W tym celu:

a) publikuje ogłoszenie o konkursie i dokumenty opisujące zadanie konkursowe;
b) organizuje składanie wniosków o dopuszczenie do udziału w konkursie oraz anonimizację uczestników konkursu;
c) organizuje pracę sądu konkursowego;
d) zapewnia ogłoszenie wyników konkursu wraz z odtajnieniem prac konkursowych;
e) unieważnia konkurs, jeżeli zachodzą szczególne przesłanki unieważnienia, w szczególności naruszenie zasady anonimowości pracy konkursowej lub stwierdzenie naruszenia praw autorskich do pracy konkursowej.

Uregulowanie wyżej wymienionych czynności proceduralnych w konkursie jest niezbędne, aby zamawiający mogli prawidłowo stosować postępowanie konkursowe w praktyce i nie obawiali się błędów proceduralnych. Zaproponowana w projekcie ustawy regulacja konkursu jest szczątkowa i z całą pewnością niewystarczająca dla przygotowania i przeprowadzenia konkursu bez pomocy profesjonalnego doradcy. Jeżeli intencją autorów projektu jest ograniczenie regulacji ustawowej wyłącznie do zasygnalizowania dopuszczalności przeprowadzenia konkursu bez regulowania kwestii proceduralnych, konkurs powinien być uregulowany w aktach wykonawczych do ustawy wydanych np. przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju. Jeżeli jednak ustawodawca dokonuje świadomego wyboru, ze poprzez uregulowanie postępowania konkursowego tworzy jeden z istotnych trybów postępowania o udzielenie zamówienia na usługi, wówczas całość rozwiązań proceduralnych dla konkursu powinna znaleźć się w ustawie.

5) Nagrody, wyróżnienia oraz zwrot kosztów przygotowania prac konkursowych przyznawane są w konkursie w sposób i w wysokości określonej w regulaminie konkursu. Niemniej jednak, zasady ogólne dla ustalania i wypłacania nagród powinny się znaleźć
w ustawie. W szczególności, nagrody ich liczba, rodzaj i wysokość powinny odpowiadać treści zadania konkursowego oraz rodzajowi i formie konkursu, a także pozostawać w odpowiedniej proporcji do wysokości średniego honorarium za wykonanie zadania, które stanowi zadanie konkursowe. Międzynarodowe dobre praktyki wskazują, iż w konkursie dwuetapowym, dla wszystkich uczestników drugiego etapu konkursu powinien być przewidziany zwrot kosztów przygotowania prac konkursowych, jako cześć sumy ogólnej przeznaczonej na nagrody pieniężne.

Przykro mi niezmiernie, ale w imieniu Zarządu Głównego Stowarzyszenia Architektów Polskich zmuszony jestem z całą stanowczością oświadczyć, iż rozdział o konkursie w projekcie ustawy opublikowanym przez Urząd Zamówień Publicznych nie dość, iż nie rozwiązuje istniejących problemów ze stosowaniem procedury konkursowej, to w dodatku narusza międzynarodowe standardy proceduralne dla konkursów architektonicznych i urbanistycznych. Z tego względu z ogromnym niepokojem odebraliśmy projekt ustawy Prawo zamówień publicznych proponowany przez Urząd i przedstawiając powyższe uwagi

w ramach konsultacji społecznych ponownie wzywam Państwa do podjęcia odpowiedzialnej i merytorycznej dyskusji z środowiskiem branżowym i opracowania we współpracy z Ministerstwem Inwestycji i Rozwoju rozwiązań prawnych służących poprawie, a nie pogorszeniu istniejącej sytuacji. Konieczne jest również opracowanie i przyjęcie w drodze rozporządzenia, wzorów regulaminu konkursu oraz regulaminu pracy sądu konkursowego oraz ogólnych warunków umowy na prace projektowe zawieranej po przeprowadzeniu konkursu.

Z wyrazami szacunku,

Mariusz Ścisło, architekt

Prezes SARP

Do wiadomości:

Maria Wasiak, Minister Infrastruktury i Rozwoju

Paweł Orłowski, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju

W załączeniu:

- projekt przepisów o postępowaniach konkursowych, proponowanych do uwzględnienia przy opracowywaniu nowych przepisów o zamówieniach publicznych;

- projekt modelu postępowania konkursowego dla elektronicznych procedur zamówień publicznych.